

A SZENTATYA, XVI. BENEDEK PÁPA ÜZENETE
A XXVII. IFJÚSÁGI VILÁGNAPRA
2012

„Örüljete az Úrban szüntelenül!” (Fil 4,4)

Kedves fiatal barátaim!

Boldog vagyok, hogy ismét szólhatok hozzátok a 27. ifjúsági világnap alkalmából! A tavaly augusztusi madridi találkozásunk emléke a mai napig a szívemben él. Hatalmas kegyelem volt, amikor Isten elárasztotta áldásával a világ minden tájáról összegyűlt fiatalokat. Hálát adok Istennek mindazokért a gyümölcsökért, amelyeket az az esemény szült, a gyümölcsökért, amelyek a jövőben bizonyosan meg fognak sokszorozódni a fiatalok és közösségeik életében. Már alig várom legközelebbi találkozásunkat Rio de Janeiro-ban, 2013-ban! A brazil találkozó mottója a következő lesz: „Menjete tehát, tegyete tanítványommá mind a népeket” (Mt 28,19)

Az idei ifjúsági világnap üzenete Szent Pál buzdítása a filippiekhez írt leveléből: „Örüljete az Úrban szüntelenül!” (Fil 4,4). Az öröm a kereszténységünk magja. Minden egyes ifjúsági világnapon mérhetetlen örömet tapasztalhatunk meg; a közösség, a kereszténységünk, a hitünk örömét. Ez az összejöveteleink egyik védjegye, hiszen láthatjuk, hogy az örömnek mekkora vonzereje van. A szomorúság, aggodalom, kétségbeesés világában az öröm keresztény hitünk szépségének és megbízhatóságának egyik legfontosabb tanúja.

Az egyház hivatása, hogy örömet vigyen a világba. Örömet, amely hiteles, valódi és tartós. Azt az örömet, amit az angyalok hirdettek a pásztoroknak Jézus születésének éjszakáján (vö. Lk 2,10). Isten nemcsak beszél hozzánk, és nemcsak fantasztikus dolgokat visz végbe az emberiség történelme során, hanem olyan közel jött hozzánk, hogy egy lett közülünk, és élte a mi földi életünket. A mai válságos időben a világon nagyon sok fiatal arra vágyik, hogy meghallja: a kereszténység üzenete nem más, mint az öröm és a reménység evangéliuma! Ezért szeretnék elmélkedni veletek ezen az örömen, és azon, hogy ezt hogyan találhatjátok meg, és hogyan tapasztalhatjátok meg minél mélyebben, hogy aztán továbbadhassátok mindenkinek, akivel csak találkoztok.

1. A szívünk öröme lett teremtvé

Az öröm utáni epekedés ott lapul mindannyiunk szívében. Sokkal inkább, mint az elégedettség azonnali és mulandó érzése. A szívünk egy tökéletes, teljes és tartós örömet keres, mely „ízt” ad a létezésünknek. Ez különösen igaz Rátok, mert a fiatalság nem más, mint az élet, a világ, magunk és mások felfedezésének időszaka. Ez az az idő, amikor leginkább nyitottak vagyunk a jövőre, amikor leginkább vágyakozunk a boldogságra, a

barátságra, az igazságra. Ez az az idő, amikor ideálok és világmegváltó tervek irányítják cselekedeteinket.

Minden nap tele van számtalan egyszerű örömmel, melyek mind Isten ajándékai: az élet öröme, a természet szépségében való gyönyörködés öröme, a jól végzett munka öröme, a másoknak való segítségnyújtás öröme, vagy az őszinte és tiszta szeretet. De ha figyelmesen megnézzük, számtalan más okot találunk az örvendezésre. Ott vannak például a családi élet boldog percei, a kölcsönös barátságok, képességeink, sikereink, az elismerések, amiket másoktól kapunk, annak öröme, hogy képesek vagyunk kifejezni önmagunkat, és tudni, hogy ezt mások megértik, vagy annak, hogy azt érezzük, hogy azért vagyunk, hogy másokat segítsünk. Ott van az új dolgok tanulásakor bennünk fellelhető izgalom öröme, vagy amikor utazásaink és másokkal való találkozásaink során a világ egyre jobban kinyílik előttünk, és felismerjük jövőbeli lehetőségeinket. Említést érdemel egy kiváló irodalmi alkotás olvasásának tapasztalata, egy képzőművészeti alkotásban való gyönyörködés élménye, zenélni vagy zenét hallgatni vagy egy jó filmet megnézni. Mindezek igazi örömet hozhatnak számunkra.

Azonban nap mint nap számos nehézséggel kell szembenéznünk. Szívünk mélyén aggódunk a jövő miatt; ezért elkezdünk gondolkodni azon, hogy a teljes és tartós öröm, amelyre igazán vágyódunk vajon csak egy illúzió vagy menekülés a valóságból? Egy csomó fiatal ezért felteszi a kérdést: valóban létezik teljes öröm? Az öröm keresése többféle úton történhet; néhányról ezek közül kiderülhet, hogy téves, vagy veszélyesnek bizonyul. Hogyan tudjuk mégis megkülönböztetni azokat a dolgokat, amelyek valódi és tartós örömet jelentenek az azonnali, ám csalóka gyönyöröktől? Hogy találhatunk olyan igazi örömeire az életben, amely megmarad, és nem hagy cserben a nehézségek idején?

2. Isten az igazi öröm forrása

Bármit is jelentsen számunkra örömet, legyenek azok a mindennapok apró örömei, vagy az élet komolyabb eseményei, fontos tudni, hogy mindennek forrása Istenben van, még ha ez azonnal nem is tűnik nyilvánvalónak. Hiszen Isten az örökkévaló szeretet közössége, ő a végtelen öröm, mely nem marad magába zártan, hanem mindenkire kiterjed, akit Isten szeret, és aki Őt szereti. Isten szeretetből a saját képére teremtett minket, azért, hogy eláraszthasson minket szeretetével és betölthessen kegyelmével. Isten arra vágyik, hogy másokkal is megosszuk isteni és örök örömünket, és ehhez segít felfedeznünk, hogy életünk legmélyebb értelme és értéke abban rejlik, hogy ő elfogad minket, szeret minket és mindig szeretettel fogad. Mivel néha nehezen tudjuk elfogadni a másik embert, Isten egy feltétel nélküli szeretettel ajándékoz meg, mely lehetővé teszi számunkra, hogy kijelenthessük: „Szeretve vagyok; helyem van a világban és a történelemben; Isten személyesen szeret engem. Ha Isten elfogad és szeret engem – és ebben biztos vagyok – akkor tisztán látom, és teljesen biztos vagyok abban, hogy jó dolog az, hogy élek, jó, hogy létezem.

Isten végtelen szeretete mindannyiunk számára Jézus Krisztusban válik világossá. Az öröm, melyet keresünk, megtalálható benne. Az evangéliumi események közt láthatjuk, hogy Jézus életének kezdete tele van örömmel. Amikor Gábrriel arkangyal azt mondja Szűz Máriának, hogy ő lesz a Megváltó édesanyja, az angyal első szava: „Örvendezzél!” (Lk 1,28). Jézus születésekor az Úr angyala azt mondja a pásztoroknak: „Íme, nagy örömet adok tudtul nektek, és az lesz majd az egész népnek. Ma megszületett a Megváltó nektek Krisztus, az Úr, Dávid városában.” (Lk 2,10-11) Amikor a bölcsek a gyermek Jézus keresésére indultak: „a csillagot megpillantva nagyon megörültek” (Mt 2,10). Ez a nagy öröm oka nem más, mint Isten közelsége, ki hozzánk hasonlóvá lett. Ez az, amit Szent Pál ír a filippiekhez írt levelében: „Örüljete az Úrban szüntelenül! Újra csak azt mondom, örüljete! Méltányosságokat ismerje meg mindenki! Az Úr közel van.” Az első okunk tehát az örömről az Úr közelsége, aki mindig vár és szeret engem.

A Jézussal való találkozás mindig hatalmas belső örömről ad okot. Több evangéliumi történet is példa lehet erre. Emlékezzünk csak a becsstelen vámos és bűnös Zakeus estére, amikor Jézus azt mondja neki: „Ma a te házában kell megszállnom.” Erre Szent Lukács azt mondja, hogy „az boldogan fogadta” (Lk 19,5-6). Ez az Úrral való találkozás öröme. Ez az Istenszeretet érzésének öröme, az Istenszereteté, mely egész életünket átalakítja, és elhozza a megváltást. Zakeus elhatározza, hogy feladja korábbi életét, és vagyona felét a szegényeknek adja.

Szenvedésének idején ez a szeretet ad erőt Jézusnak. Földi életének végén, az utolsó vacsorán Jézus azt mondja: „amint engem szeret az Atya, úgy szeretlek én is titeket. Maradjatok meg szeretetemben... Ezeket azért mondom nektek, hogy az én örömöm legyen bennetek, és teljes legyen az örömötök.” (Jn 15,9-11). Jézus a tanítványokat és bennünket is az öröm teljességére akar elvezetni, amelyben az Atyával osztozik, hogy az Atya iránta való szeretete bennünk éljen (vö. Jn 17,26). A keresztény öröm nem más, mint nyitottnak lenni Isten szeretetére, és hozzá tartozni.

Az evangéliumok szerint Mária Magdolna és az asszonyok mentek először a sírhoz, ahová Jézust halála után temették. Egy angyaltól kapták a megdöbbenő hírt Jézus feltámadásáról. Az evangélista elmondja, hogy az asszonyok gyorsan otthagyták a sírt és „félelmükben meg nagy örömükben is siettek”, hogy megosszák az örömhírt a tanítványokkal. Jézus találkozott velük az úton, és így köszöntötte őket: „Üdv néktek!” (Mt 28,8-9). Ők nyitottak voltak a megváltás örömére. Krisztus él, és ő az, aki legyőzte a gonoszt, a bűnt, és a halált. Ő jelen van köztünk, Ő a Feltámadott, aki velünk marad a világ végezetéig. (vö. Mt 28,20) Nem a rossz az utolsó szó az életünkben, hanem a Megváltó Krisztusba vetett hité, mely Isten győzelmét hirdeti.

Az igazi öröm a Szentlélek ajándéka, aki Isten fiaivá tesz minket, képessé arra, hogy megtapasztaljuk és megízleljük jóságát, és általa azt kiáltjuk: „Abba, Atya!” (vö. Róm 8,15). Az öröm jele Isten jelenlétének és működésének bennünk.

3. A keresztyén öröm megőrzése szívünkben

Ezen a ponton azt kérdezhethetnénk: „hogyan tudjuk befogadni ennek a mély, spirituális örömnek az ajándékát?

Az egyik zsoltár így szól: „Az Úrban leld örömet, s ő betölti szíved vágyait.” (Zsolt 37,4) Jézus pedig azt mondja: „a mennyek országa hasonlít a szántóföldben elrejtett kincshez. Amikor egy ember megtalálta, újra elrejtette, aztán örömeiben elment, eladta mindenét, amije csak volt, és megvette a szántóföldet.” (Mt 13,44) A lelki öröm felfedezése és megőrzése az Úrral való találkozás gyümölcse. Jézus azt kéri, hogy kövessük őt, és hogy merjünk rábízni egész életünket. Kedves fiatalok, ne féljete kockára tenni életeteket azzal, hogy szívetekben teret adtok Jézus Krisztusnak és az ő evangéliumának. Ez a módja a belső béke és az igazi boldogság megtalálásának. Ez a módja annak, hogy Isten gyermekeiként élhessünk, akiket Isten saját képére és hasonlatosságára teremtett.

Keressetek örömet az Úrban: az öröm a hit gyümölcse. Tisztában kell lennünk azzal, hogy ő mindig jelen van, és szeret. „Az Úr közel van!” (Fil 4,5). Helyezzük bizalmunkat Istenbe, növekedjünk a tudásban és a szeretetben. Lassan elkezdődik a „Hit éve”, és éppen ez fog majd segíteni és bátorítani minket. Kedves barátaim, tanuljátok meg szemlélni, hogyan működik Isten az életetekben és fedezétek fel őt a mindennapok rejtett dolgaiban! Higgyétek, hogy Ő mindig hű a szövetséghez, melyet azon a napon kötött veletek, amikor a keresztségben részesültetek. Értsétek meg, hogy Isten sohasem fog titeket elhagyni. Tekintsetek rá gyakran! Ő az életét adta értetek a kereszten, mert szeretett benneteket. Végtelen szeretetének szemlélése reményt és örömet hoz a szívünkbe, melyet semmi sem tud lerombolni. Egy keresztyén sosem lehet szomorú, mert találkozott Krisztussal, aki az életét adta értünk.

Az Urat keresni és megtalálni az életben azt is jelenti, hogy elfogadjuk az Igéjét, amely örömet jelent a szívnek. Jeremiás próféta írta: „Ha szavaid elém kerültek, csak úgy nyeltem őket; kedvem telt szavadban és öröme szívemnek.” (Jer 15,16). Tanuljátok meg olvasni a szentírást és tanuljatok meg elmélkedni róla! Ott megtaláljátok a választ az igazsággal kapcsolatos legmélyebb kérdéseitekre. Isten ígéje felfedi azokat a csodákat, amelyeket Ő végbevitt az emberi történelem során; ez örömmel tölt el minket, és ez vezet minket arra, hogy dicsérjük és imádjuk: „Gyertek, zengjünk dalt az Úrnak; gyertek, boruljatok le és imádjátok, hajtsatok térdet az Úr előtt, aki teremtett minket!” (Zsolt 95, 1,6).

A liturgia egy különleges tér, ahol az egyház kifejezi az örömet, amelyet az Úrtól kapott, és továbbítja a világnak. Minden vasárnap a szentmisén a keresztyén közösség a megváltás központi misztériumát ünnepli, amely nem más, mint Krisztus halála és feltámadása. Ez nagyon fontos pillanat az Úr minden tanítványa számára, mert a szeretetének áldozata a jelenkor számára történt. A vasárnap az a nap, amikor találkozhatunk a feltámadt

Krisztussal, amikor hallgatjuk igéjét, amikor testével és vérével táplál minket. Ahogy az egyik zsoltárban is hallhatjuk: „Ezt a napot az Úr szerezte: ujjongjunk és örüljünk benne!” (Zsolt 118, 24). Húsvét vigíliáján, a templom az Exultetet énekli, az öröm himnuszát, Krisztus győzelmét a bűn és a halál felett. „Énekeljetez angyalok kórusai!... Örvendj, ó föld, ragyogó pompával! Örömtől visszhangozzék ez a hely, Isten minden gyermeke visszahangozza fönséges énekét!” A keresztény öröm tehát annak a tudatából fakad, hogy szeret minket az Isten, aki az életét adta értünk, és legyőzte a gonoszt, a halált. Ez azt jelenti, hogy iránta való szeretetből élünk. Amint a fiatal karmelita szerzetes, Gyermekek Jézusról nevezett Szent Teréz is írta: „Jézus, örömöm az, hogy szeretlek téged.” (P 45, 1897. január 21.)

4. A szeretet öröme

Kedves barátaim, az öröm bensőséges módon kapcsolódik a szeretethez. Ezek a Szentlélek egymástól elválaszthatatlan ajándékai (Gal 5,23). A szeretet okot ad az örömrre, és az öröm a szeretet egyik megnyilvánulása. Boldog Kalkuttai Teréz anya Jézus szavaiból merített: „Nagyobb boldogság adni, mint kapni” (ApCsel 20,35) amikor ezt mondta: Az öröm egy olyan szeretetháló, amivel lelkeket foghattok, Isten az örömteli adakozókat szereti. Bárki, aki örömmel ad, többet ad. Isten szolgája, VI. Pál pápa ezt írta: Magában Istenben, minden öröm, hiszen minden csak ajándékozás.

A ti életetek egyes területeit tekintve szeretném elmondani, hogy a szeretet az elkötelezettségekben való állhatatosságot, megbízhatóságot és hűséget jelenti. Ez leginkább a barátságokra vonatkozik. Barátaink őszinteséget, hűséget várnak tőlünk, hiszen az igaz szeretet a nehéz időszakokban is kitart. Ugyanez vonatkozik a munkára, a tanulmányokra és a szolgálatokra is, amit végeztek. A jó megtételében való kitartás és hűség örömet okoz, még akkor is, ha nem mindig azonnal.

Ha a szeretet örömét akarjuk megtapasztalni, nagylelkűeknek is kell lennünk. Nem elégedhetünk meg azzal, hogy a minimumot adjuk oda. Teljesen oda kell magunkat szánni az életben és különös figyelemmel lennünk a hiányban szenvedők felé. A világnak olyan emberekre van szüksége, akik nagylelkűek, alkamasak és készek a közjó szolgálatára. Tanuljatok lelkiismeretesen, hogy tehetségekben fejlődjetez, és használjátok ezeket mások szolgálatára. Találjátok meg a módját annak, hogy segítsétek a társadalom igazságosabbá és emberségesebbé tételét, bárhol is legyetek a világban. Kívánom, hogy az egész életeteket a szolgálat lelke vezesse, ne pedig az erő, az anyagi javak és a pénz hajszolása.

A nagylelkűségről szólva egy különleges örömet szeretnék említeni nektez. Ez az az öröm, amit akkor érzünk, mikor Isten hívására válaszolunk egész életünk átadásával. Kedves fiatalok, ne ijedjetez meg, ha Krisztus szerzetesi életre hív el titeket, kolostori, missziós vagy papi életre. Biztosak lehettek benne, hogy Ő örömmel tölti el mindazokat, akik mindent hátrahagyva válaszolnak az ő hívására azért, hogy Vele legyenek, és osztatlan szívvel

mások szolgálatára szenteljék magukat. Ugyanígy, Isten csodálatos örömet ad azoknak a férfiaknak és nőknek is, akik a házasságban teljesen egymásnak adják magukat, hogy családot alapítsanak, és Krisztus Egyház iránti szeretetének jelei legyenek.

Szeretnék emlékeztetni titeket egy harmadik „alkotóelemre” is, ami a szeretet öröméhez vezet. A felebaráti szeretetnek növekedni kell a saját életünkben és a környezetünkben élők életében is. A közösség és az öröm között szoros kapcsolat van. Nem véletlen, hogy Szent Pál buzdításában „Örüljete az Úrban mindenkor!” (Fil 4,4) többes szám szerepel, a közösség, mint egész van megszólítva, nem pedig annak egyes tagjai külön-külön. Csakis közösségben tapasztalhatjuk meg ezt az örömet. Az Apostolok cselekedetei, az első keresztény közösséget e szavakkal írja le: „Naponta egy szívvel-lélekkel ott voltak a templomban, házanként végezték a kenyérszegést, örvendezve és a szív tisztaságával vették magukhoz az eledelt.” (ApCsel 2,46). Kérek titeket, hogy azon legyetek, hogy segítsétek keresztény közösségeinket, hogy ezek a megosztás, figyelem és a törődés különleges helyszíneivé legyenek.

5. A megtérés öröme

Kedves barátaim, megtapasztalni az igazi örömet, azt is jelenti, hogy felismerjük azokat a kísértéseket, amik attól eltávolítanak. Mai kultúránk sokszor olyan nyomást gyakorol ránk, hogy azonnali eredményeket és örömeket hajszoljunk. Az elköteleződésünkhöz való állhatatosság, szorgalmas munka és hűség helyett ez inkább a bizonytalanságot, ingatagságot segíti elő. Olyan üzenetet közvetít felénk, ami a fogyasztói mentalitást hangsúlyozza, és hamis boldogságot ígér. A tapasztalatok azt mutatják, hogy az anyagi javak birtoklása nem biztosítja a boldogságot. Hány ember van körülvéve mindenféle földi javakkal, mégis életük csupa kétségbeesés, szomorúság és üresség. Ahhoz, hogy tartós örömünk legyen, szeretetben és igazságban kell élnünk. Istenben kell élnünk.

Isten azt akarja, hogy boldogok legyünk. Ezért adott sajátos irányelveket életünk útján: parancsolatokat. Ha betartjuk őket, rátalálunk az élethez és boldogsághoz vezető ösvényre. Első látásra ez talán egy tiltólistának és szabadságunk gátjának tűnhet. De ha közelebbről megnézzük őket, Krisztus üzenetének fényében láthatjuk, hogy a parancsolatok egy sor alapvető és értékes szabályt tartalmaznak, melyek az Isten által tervezett boldog életre vezetnek. Másrészt, milyen gyakran látjuk azt, hogyha Istent és az Ő akaratát kizárva akarjuk életünket felépíteni, az csalódottságot, szomorúságot és kudarcérzést okoz. A bűn, ami Isten követésének a megtagadása és az Ő felénk mutatott barátságának a megsértése, lehangoltságot, sötétséget hoz a szívünkbe.

A keresztény élet ösvényén járni és hűségesnek maradni Isten szeretetéhez időnként nem könnyű feladat, előfordul, hogy el is esünk. Mégis, Isten az Ő kegyelmében soha nem hagy el minket, mindig felkínálja a visszatérés lehetőségét, azt, hogy kiengesztelődjünk vele, és megtapasztaljuk az Ő megbocsátó szeretetének örömét.

Kedves fiatalok, járuljatok gyakran a bűnbánat és kiengesztelődés szentségéhez. Ez az újra felfedezett öröm szentsége. Kérjétek a Szentlélektől azt a fényt, ami bűnösségünk felismeréséhez szükséges, és forduljatok Istenhez megbocsátásért. Ünnepeljétek e szentséget rendszeresen, derűvel és bizalommal. Isten mindig kitárja felétek karját. Ő megtisztít és örömébe fogad: hiszen a mennyben örvendeznek már egy bűnösnek is, aki megbánja vétkeit. (Lk 15,7)

6. Öröm a megpróbáltatások idején

Talán még mindig eltűnődünk szívünkben, hogy valóban lehetséges-e örömben élni minden megpróbáltatás közepette. Elgondolkozunk azon, hogy vajon Istent követni és bízni benne mindig boldogságot hoz-e életünkbe.

Megtalálhatjuk a választ olyan fiatalok tapasztalataiban is, mint ti vagytok, akik Krisztusban találták meg azt a fényt, ami erőt és reményt ad nekik még a nehéz időszakokban is. Boldog Pier Giorgio Frassati (1901-1925) rengeteg megpróbáltatással találkozott rövid élete folyamán, többek között az érzelmi élete terén is, ami mély fájdalmat okozott neki. E nehéz élethelyzet közepette ezt írta testvérének: „Azt kérdezed, hogy boldog vagyok-e. Hogy is ne lennék az? Ameddig a hit erőt ad nekem, boldog vagyok. Egy katolikus nem lehet más, csak boldog. Életünk célja, amiért meg lettünk teremtve töviseket is tartogat, de attól ez még nem egy szomorú ösvény. Ez öröm, még ha fájdalommal is jár. (Testvérehez, Lucianához írt levele, Torinó, 1925. február 14.) Amikor Boldog II. János Pál Boldog Pier Giorgiot állította a fiatalok elé példaképül, ezekkel a szavakkal jellemezte őt: „egy fiatalember ragályos örömmel, olyan örömmel, ami sok nehézséget legyőzött az életben.” (Torinó, 1980. április 13.)

Chiara Badano (1971–1990), akit nemrégiben avattak boldoggá, időben közelebb van hozzánk. Ő megtapasztalta, hogy a szeretet átváltoztatja a fájdalmat, és titokzatos módon örömmel itatja át. 18 éves korában, amikor a rákos betegség miatt különösen is nagy fájdalmakban szenvedett, Chiara a Szentlélekhez imádkozott a fiatalokért, akik ahhoz a mozgalomhoz tartoztak, amelynek ő is tagja volt. Saját gyógyulását kérte Istentől, és azt, hogy Szentlelke által világosítsa meg ezeket a fiatalokat is, adjon nekik bölcsességet és fényt. „Ez valójában Isten jelenlétének pillanata volt: bár a testem szenvedett, a lelkem énekelt.” (Chiara Lubich-hoz írt levele, Sassello, 1989. december 20.) Az ő örömének és békéjének titka az volt, hogy teljesen Istenben bízott, és elfogadta betegségét, mint Isten akaratának titokzatos kifejeződését, ami saját maga és mások javára válhat. Gyakran ismételte: „Jézus, ha Te akarod, én is akarom.”

Ez csak két tanúságtétel a sok közül, amelyek azt mutatják, hogy a valódi keresztények soha nem esnek kétségbe, nem szomorodnak el, még akkor sem, ha komoly megpróbáltatásokkal találkoznak. Azt mutatják, hogy a keresztény öröm nem a valóságtól való eltávolodást jelenti, hanem a természetfölötti erőt, ami segít megküzdeni a mindennapok kihívásaival. Mi

tudjuk, hogy a megfeszített és feltámadt Krisztus itt van velünk, és Ő mindig hűséges barát. Ha mi osztozunk szenvedésében, dicsőségében is osztozunk. Vele és benne, a szenvedés szeretetté változik. És ott örömet találunk.

7. Az öröm tanúi

Kedves barátaim, befejezésként bátorítani szeretnék benneteket, hogy legyetek az öröm hirdetői. Nem lehetünk boldogok úgy, ha mások nem azok. Az örömet meg kell osztanunk másokkal. Menjetek és meséljétek a többi fiatalnak arról az örömről, amit értékes kincsünkben, Jézusban megtaláltatok. A hitünk örömét nem tarthatjuk meg magunknak. Ha meg akarjuk tartani, tovább is kell adnunk. Szent János mondta: „amit láttunk és hallottunk, azt hirdetjük nektek is, hogy ti is közösségben legyetek velünk. Ezeket azért írjuk nektek, hogy örömünk teljes legyen.”

A kereszténységről néha úgy festik le, mint ami elfojtja a szabadságunkat, ami ellenkezik a boldogság és öröm iránti vágyunkkal. De ez nagyon messze áll az igazságtól. A keresztények az igazán boldog emberek, mert ők tudják, hogy nincsenek egyedül. Tudják, hogy Isten mindig a tenyerén hordozza őket. Krisztus fiatal követői, rajtatók múlik, hogy megmutassátok a világnak, hogy a hit olyan örömet és boldogságot ad, ami igaz, teljes és maradandó. Ha úgy tűnik néha, hogy unalmas a keresztények élete, Ti legyetek az elsők, akik megmutatjátok a hit örömteli és boldog oldalát. Az evangélium „örömhír”, hogy Isten szeret minket, és mindannyian fontosak vagyunk számára. Mutassátok meg a világnak, hogy ez így van!

Legyetek buzgó tanúi az új evangelizációnak! Menjetek el azokhoz, akik szenvednek, akik keresnek, és adjátok át azt az örömet, amit Jézus akar adni. Vigyétek el a családokba, az iskolába, az egyetemekre, a munkahelyetekre és a barátaitoknak, bárhol is legyetek. Meglátjátok majd, mennyire ragályos. Százszorososan fogjátok visszacapni: a saját megváltásotok örömeiben, és látva Isten kegyelmének működését mások életében. És amikor majd az utolsó napon találkoztok az Úrral, ezt mondja majd nektek: „Jól van, derék és hű szolga! Menj be Urad örömébe!” (Mt 25,21) A Boldogságos Szűz Mária kíséren ezen az úton benneteket. Ő magába fogadta az Urat és ezt dicsőítő és örömeiben hirdette, a Magnificatban: „Magasztalja lelkem az Urat, szívem ujjong megváltó Istenemben.” (Lk 1,46-47) Mária alázattal, szolgálattal és teljesen odaszánt étellel válaszolt Isten szeretetére. Segítségül hívhatjuk őt, mint „örömünknek okát”, hiszen Ő adta nekünk Jézust. Vezessen ő benneteket ahhoz az örömhöz, amit soha nem vehetnek már el tőletek.

Vatikán, 2012. március 15.

XVI. Benedek pápa

Fordította: Walter Tímea és Paszterkó Judit